

[Annelise Gotfredsen]

ning om indførelse af kernekraft, men det er jo ikke i dag en debat for eller imod, vi skal i gang med.

Vi mener, at de væsentligste tekniske problemer er løst, og nu må det være op til politikerne at tage den beslutning, som de i hvert fald i første omgang må gå i spidsen med at tage ansvaret for. Derfor kan vi ikke støtte fremskridtspartiets forslag om i dag at vedtage en lov om at afholde folkeafstemning. Vi tror såmænd ikke, at vi er klogere end vore vælgere, men vi har nu engang det repræsentative demokrati her i landet, og vi er herinde valgt til at træffe beslutninger og til at tage ansvaret for disse. Dette afskærer os jo ikke fra en senere folkeafstemning efter grundlovens § 42. Skulle en sådan komme, vil vi imødesee den med den største ro. Der vil jo foreligge et grundlag i den forudgående debat om lovforslaget, men vi må naturligvis forlange, at der gives en grundig behandling af et sådant lovforslag, og hermed mener jeg en langt mere tilbundsgående behandling end den, vi i den senere tid har været vant til; jeg hentyder ikke mindst til den uforsvarlige behandling af varmemforsyningsloven, som fandt sted her i foråret.

Jeg vil blot sige, at når ministeren snakker om den alsidige oplysningsvirksomhed, må jeg advare mod, at det bliver af en art, som vi ikke har gode erfaringer med. Jeg hentyder her til den oplysningsvirksomhed, der fandt sted ved det såkaldte Uffe Geertsenudvalg. Men vi mener, at en eventuel folkeafstemning skal have rod i grundlovens § 42, og vi kan ikke støtte dette forslag.

Lawaetz (FP):

Jeg må måske med formandens tilladelse beklage, at sådanne 3 private lovforslag kommer på dagsordenen en dag som i dag.

Det er korrekt, at vi har fremsat et lignende lovforslag 4 gange før, og så kan man spørge: hvorfor har vi gjort det, og hvorfor gør vi det igen? Det gør vi, fordi vi betragter det som et af tidens allervigtigste problemer. Energiministeren udtaler, at han også er indforstået med en folkeafstemning, men vort forslag går ud på ikke en folkeafstemning efter § 42, men en folkeafstemning fastsat på et bestemt tidspunkt på en sådan måde, at man har god tid til at tage stilling til tingene og god tid til at undersøge alt det praktiske.

Jeg vil spørge energiministeren, om ikke det er i hans interesse at få et svar på et så vigtigt spørgsmål så hurtigt som muligt, for man kan godt sige, at vores nye energiminister til en vis grad spiller med blind makker, idet han skal tage stilling til alle andre energispørgsmål uden at have et svar på det vel nok allervigtigste spørgsmål, der er i vor tid, midt i en energikrise, som der ikke er noget tegn på vil holde op. Det er ikke et spørgsmål for så vidt om for eller imod, for det er klart, at en lang række faktorer spiller ind, og man kan måske sige, at den enkelte har argumenter både for og imod, men man kan f. eks. spørge: kan vi i det hele taget skaffe energi nok, eller skal vi fortsat gøre os afhængige af de traditionelle ting som kul og olie? Er det attråværdigt i øjeblikket at være afhængig af f. eks. et land som Iran?

Tænker man lidt nøgternt på tingene, spiller økonomien stærkt ind. Selv om energiministeren sætter et spørgsmålstegn ved det, er der vel ingen tvivl om, efter de erfaringer man allerede har, at atomenergi er økonomisk rigtig, og det ville også i øjeblikket skaffe en del beskæftigelse. Man er vel også enig om, at det er miljøvenligt. Man taler kun fra modstandernes side om risikoen og affaldsproblemet, men der har i 20 år været masser af atomkraftværker i gang, mest i USA og i Rusland, og hvad er der egentlig sket? Ja, Three Mile Island-uheldet er blevet blæst mægtigt op fra modstandernes side, men man gjorde også den erfaring, at jo længere væk folk boede fra ulykkesstedet, jo mere forskrækkede var de. Det samme er tilfældet med hensyn til Barsebäck, og vi må huske, at der sker stadig en meget, meget stærk teknisk udvikling.

Det er imidlertid i virkeligheden ikke en stillingtagen for eller imod atomenergi, vi drøfter i dag. Det er et nøgternt spørgsmål om at afgøre det på 100 pct. demokratisk manér, og det er det, vi tror man gør gennem vort forslag, hvor man giver alle god tid til at tænke sig om og god tid til reel oplysning med håb om, at medierne også tvinges til en ærlig og realistisk oplysning. Derfor benytter vi ikke § 42, men foreslår, at man om cirka et år foretager en folkeafstemning.

Det er i virkeligheden slet ikke et partipolitisk problem, vi her drøfter. Jeg ved godt, at jo længere man går til venstre i salen, jo større modstand har der været, og det beviser